

PRZEBUJNY (1) ai

V sg m przebujny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Intens. od „bujny” (o roślinie): BŁufzczu przebujny/ tu przy tey mogile/ Cicho wyraftay/ popinay
fię mile *KlonŻal* Dv.

JR